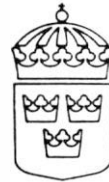

Motion till riksdagen

1988/89:A805

av Lisbeth Staaf-Igelström (s)

Den könsuppdelade arbetsmarknaden

Mot.

1988/89

A805-808

Kvinnor och män arbetar i nästan lika stor utsträckning, men man arbetar inom olika yrkesområden.

Sverige har kanske världens mest könsuppdelade arbetsmarknad. Det är bara ca 9 % av arbetskraften som finns i yrken med jämn könsfördelning. Den delade arbetsmarknaden tar sig inte bara uttryck i att kvinnor och män arbetar inom olika näringsgrenar utan också att de återfinns i olika yrken inom samma näringsgren. Kvinnornas arbetsmarknad är också betydligt snävare än männens. Vidare arbetar ca 46 % av de förvärvsarbetande kvinnorna deltid, medan bara ca 7 % av männen har denna form av arbetstid.

1960 träffade arbetsmarknadens parter en överenskommelse om lika lön för lika arbete. Detta innebar att man avskaffade kvinnolönerna i avtalen.

1960 var kvinnolönerna inom LO ca 70 % av männens genomsnittslön. Likalönereformen plus LO:s satsningar på den solidariska lönepolitiken har höjt kvinnornas genomsnittslöner. I dag skiljer sig dessa ca 10 % från männens. Det finns anledning att fundera över varför det fortfarande finns skillnader och varför utvecklingen mot en total utjämning har avstannat de senaste åren. Till och med en svag tillbakagång kan märkas. Den könsuppdelade arbetsmarknaden är utan allt tvivel en orsak.

Ser vi till skolan och till olika utbildningar verkar det vara mycket svårt att bryta de traditionella mönstren. Redan på högstadiet är det könsbundna tillvalskurser och detta förstärks på gymnasienivå. Pojkar och flickor går skilda vägar i gymnasiet. Och när vi kommer till högskolan och dess utbildningar så är könsuppdelningen ännu tydligare.

Stora satsningar har gjorts, och görs, för att bryta den könsuppdelade arbetsmarknaden. Bl.a. har projekt genomförts för att påverka flickor att välja otraditionella utbildningar. Vidare har särskilt stöd riktats mot de flickor som gjort otraditionella val och till kvinnor som vågat ta liknande steg i yrkeslivet m.m. Detta är bra satsningar och det kommer med största säkerhet att ge en viss effekt framöver.

Dessa projekt och satsningar *måste* fortsätta. Men för att nå ett resultat snabbare och kunna bryta den könsuppdelade arbetsmarknaden måste även riktade åtgärder till gäntemot pojkar/män. Dem anser jag att vi glömt bort i detta viktiga arbete. Det borde år 1989 vara självklart att kvinnor och män skall ha samma villkor i utbildning, i arbetslivet och i samhället.

Hemställen

Mot. 1988/89

A805

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om riktade åtgärder gentemot pojkar/män för att bryta den könsuppdelade arbetsmarknaden.

Stockholm den 25 januari 1989

Lisbeth Staaf-Igelström (s)